

Urmașul

în partea mea cea mai îndepărtată,
nebăgat în seamă, locuiește,
ca într-o gaură de vierme,
urmașul meu de acum milioane de ani,

unul la care până acum
nici nu mă gândisem că ar putea să existe –
puțin probabil să fie un alt eu al meu.

dacă-ș fi știut de el mai din vreme,
fie îl sugrumam, fie-mi făceam mie felul
ca să aflu cine pe cine vânează.

dar poate că timpul trebuie lăsat
să meargă înainte îndeajuns de mult
încât să închidă marea buclă și să întâlnească
timpul de dinapoi, când se va arăta din nou

urmașul meu de acum milioane de ani,
care locuiește, ca într-o gaură de vierme,
în cea mai îndepărtată parte a mea.

*Comoara.
Ceramică aurită,
lemn*